

have ca. 20,000 hidtilværende kommunale mandlige Vælgere mistet deres Valgret.

Hvis nu Valgrettens Udvidelse til Tyendet betyder noget, saa er Valgretsberøvelsen langt større. Men nu skal jeg vilig indrømme, at den Bestemmelse, de Herrer indførte, om at give Tyendet kommunal Valgret, er bleven en ren Papirbestemmelse. Den har vist sig intet som helst at betyde i det praktiske Liv, særlig paa Grund af Bestemmelsen om det toaarige Ophold. Jeg antager, at Udvalget ogsaa vil søge at tilvejebringe en Statistik over, i hvilken Grad Tyendet har haft Valgret ved det sidste Valg, hvilket vilde være særdeles interessant at vide. Jeg nærer aldeles ingen Tvivl om, hvad ogsaa de foreliggende statistiske Tal tyde paa, at kun en rent forsvindende Brøkdel af Tjenestefolk har haft kommunal Valgret ved det sidste Valg.

De se altsaa, at naar nu om nogle Aar Valgloven skal virke uden Overgangsbestemmelserne i § 34, saa ville hidtilværende kommunale mandlige Vælgere — Vælgere, der efter den gamle Ordning havde kommunal Valgret — blive berøvede Valgretten i Titusindvis. Man kan ikke nøjes med at tælle dem i Hundred- eller i Tusind-, man maa tælle dem i Titusindvis. Hvor langt den kommunale Valgret endnu er fra at være almindelig, særlig i Købstæderne og ganske særlig i København, vise følgende Tal: Af Befolkningen over 25 Aar have i hele Landet 75,5 pCt., og af Mænd over 25 Aar have 68,5 pCt. kommunal Valgret. Men ser man paa Fordelingen i de forskellige Egne, er Vælgerprocenten paa Landet 74,3, i Købstæderne og paa Frederiksberg ca. 64, men i København kun 54,7. Her i København har altsaa kun lidt over Halvdelen af Befolkningen over 25 Aar kommunal Valgret, i Købstæderne henved $\frac{2}{3}$ og paa Landet henved $\frac{3}{4}$. Her i København blev ved Valgretsforliget Valgretten udvidet fra de 1,000 Kr.s Skatteydere til de 800 Kr.s Skatteydere. Den blev tillige udvidet til Tyendet, hvad der selvfølgelig ikke har den mindste Betydning, saa længe man har 800 Kr.s Valgcensus, og endelig til Kvinderne. Men saa er Opholdsbestemmelserne kommen til og Bestemmelsen om Skatterestancerne, en helt ny Bestemmelse for Københavns Vedkommende. Jeg skal nævne nogle Tal, der vise, i hvilken Grad den sidste ærede Taler havde Ret, naar han talte om de betydelige demokratiske Fremskridt, der rummedes i Valgretsforliget.

Af 163,179 Skatteydere her i København udelukkedes 36,096 fra Valgret. De 20,784 udelukkedes efter Bestemmelser, der ogsaa fandtes i den tidligere Kommunallov, altsaa fordi de vare under 25 Aar, manglende Indfødsret, at de vare Fallenter, straffede, havde nydt Fattigunderstøttelse, og enkelte andre Ting. Men ikke mindre end 15,312 Skatteydere udelukkedes efter de nye ved Valgretsforliget indførte Bestemmelser. 3,260 udelukkedes efter 2 Aars-Opholdsbestemmelsen. Det er i og for sig et ret ringe Tal for Københavns Vedkommende, men det ligger jo i, at København er en stor Kommune, og særlig i, at vi have faaet de store Nabodistrikter indlemmede. Derfor virker Opholdsbestemmelsen ikke saa valgretsberøvende her i København som mange andre Steder og særlig i Købstæderne. Saa vidt mig bekendt har denne Bestemmelse i Helsingør berøvet ca. 500 Vælgere deres Valgret og i Aalborg ca. 1,000 og det trods Overgangsbestemmelsen. . . . Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men jeg vil ogsaa henstille til det Udvalg, der formentlig bliver nedsat, at det skaffer sig en nøjagtig Statistik paa dette Omraade. Det ærede Medlem kan i alt Fald ikke benægte, at Antallet af mandlige kommunale Vælgere er gaaet relativt tilbage. Jeg nævnede før, at den absolute Fremgang var alt for ringe. Procentvis staaer Tallet fast, der er en Nedgang i Vælgerprocenten. I 1906, altsaa før Valgretsforliget, var den 76,2, men i 1909 var den sunken til 75,5. Med andre Ord, Valgretsforliget, som det ærede Medlem taler om med saa stor Faderstolthed, har formindsket Antallet af mandlige kommunale Vælgere.

Jeg vender tilbage til København, hvor altsaa 2 Aars-Opholdsbestemmelsen har berøvet 3,260 Vælgere deres Valgret, hvad der ikke er saa meget, selv om det i og for sig er alt for meget. Men et langt større Antal er berøvet sin Valgret ved den nye Bestemmelse om Skatterestancer, nemlig 12,052.

Der har gjort sig forskellige Fortolkninger gældende af Valgretsforliget. Jeg skal erkende, at den tidligere Indenrigsminister har gennemført en efter min Mening baade frisindet og fornuftig Fortolkning, som er i Overensstemmelse med Lovens Ord og Aand. Den angik, om de, der det første af de 2 Aar slet ikke vare satte i Skat, men det sidste Aar bleve satte i Skat, skulde miste deres Valgret. Jeg synes, at den eneste rigtige Fortolkning er den, at man ikke kan straffe Folk